

Szabó Szabolcs (1966-2017)

2017 februárjában – megdöbbenően fiatalon – elhunyt kedves kollégánk, Szabó Szabolcs, a budapesti Fazekas Mihály Gimnázium, majd a Városmajori Gimnázium kémia tanára, a Magyar Kémiaoktatásért Díj kitüntetettje.

Szabolcsot 1981-ben, 14 évesen, a Fazekas Gimnázium elsős diákjaként ismertem meg – akkor még a tanáraként. Ettől az időtől kezdve szinte egészen a haláláig sokat dolgoztunk együtt. Tehetséges és szorgalmas diák volt, szívesen kísérletezett az iskolánk laboratóriumában a versenyekre való felkészülésben. Így már elsős gimnazistaként ott volt az Irinyi János Országos Kémiaverseny döntőjében, Győrben, majd az érettségi előtti évben az OKTV-n kémiából 3. helyezett lett, de sikereket nemcsak kémiából, hanem matematikából és fizikából is elért. Mindeközben komolyan sportolt is, és itt életre szóló barátokat szerzett. Ezek után egészen nyilvánvaló volt, hogy a természet-tudományos tanári pályát választotta élethivatásul, és 1991-ben diplomázott az ELTE kémia-matematika-fizika szakos hallgatójaként. A Fazekas vezetősége azonnal örömmel hívta az alma materbe tanítani, hiszen tudtuk, hogy szakmailag kiválóan felkészült, a tanítás tudománya, művészete pedig a vérében volt. Tizenhét évig volt közvetlen tanárkollégám.

Az iskola egyik profiljának megfelelően felismerte és minden lehetséges módon támogatta a diákokat tehetségük kibontakoztatásában. Már az első évben bekapcsolódott a kémia szakkör munkájába, és öt tanítványa már abban az évben bejutott az Irinyi Kémiaverseny országos döntőjébe. Az Irinyi döntőjében minden évben volt tanítványa, a Fazekasban eltöltött évek alatt összesen több mint 40 diákja vett itt sikeresen részt. Az évek során tanítványai sikert sikerre halmoztak, az Országos Középiskolai Tanulmányi Versenyen több mint 30 tanítványa jutott kémiából a döntőbe, közülük 17 az első 10 közé. Egyik tanítványa a Nemzetközi Kémiai Diákolimpián két egymást követő évben ezüst-, illetve aranyérmes lett. A sikerek még további munkára lelkesítették. Diákjaival bekapcsolódott a környezetvédelmi projektversenyekbe is, akik 1999-ben a Nemzetközi Környezetvédelmi

Projektolimpián (INEPO) bronzérmeket szereztek, és lehetőséget kaptak a 2000-ben megrendezett hannoveri környezetvédelmi világversenyen (WYRF) való részvételre is. A tanítványai a kutatómunkájukkal az Országos Tudományos Diákköri Konferencián 1999-ben és 2004-ben is első díjat nyertek.

Figyelte a friss kémiai irodalmat, minden új kísérletet kipróbált, minden új információt megismert. Talán legelsőként tanulta meg az Obendrauf-féle fecskendős kísérleti technika minden csínját-bínját, bevezette az oktató munkája mindennapos gyakorlatába, sőt tanárkollégáinak továbbadta tudását. Évek hosszú során át együtt vezettük a fővárosi kémiatanárok továbbképzését, sőt a megyei továbbképzésekben is átadtuk az aktuális új kémiai ismereteket. Elindítottuk a „mobil laborunkat”. Saját autónkkal jártuk az országot, vittük a kísérleti eszközöket, vegyszereket, hogy olyan helyekre is eljusson a kísérletezés öröme, ahol arra nem voltak kellően felkészülve. Szabolcs még Csíkszeredában, a Bolyai Nyári Akadémián is bemutatta az erdélyi kémiatanároknak a „low cost” kísérletezést. Egyszóval kiváló tanár és nagyszerű kolléga volt. Sikeres munkássága jutalmául 2005-ben megkapta a Magyar Kémiaoktatásért Díjat.

Később a családja igénye és a szakmai felfrissülési vágya egy rövid időre más irányba, az alkalmazott informatika területére terelték. Ez talán nem volt szerencsés választás részéről, mert új környezetében, egy biztosító vállalatnál nem érezte magát olyan jól, mint korábban az iskolában, a diákok között. Bár rövid időre újra megtalálta a kémiatanári pálya örömét a Városmajori Gimnáziumban, de közben családi élete zátonyra futott, mindezek felőrölték az idegeit és fizikailag is tönkrement. És most váratlanul itt hagyta családját, barátait, kollegáit, és főleg a mindenkor lelkes diákjait.

Szomorú szívvel búcsúzom minden kémiatanár kollégám nevében a kedves tanítványomtól-munkatársamtól.

Hobinka Ildikó